

Dokumentace k zápočtovému programu

Jakub Levý

10.1.2018

Abstrakt

Tento program implementuje neparametrický 2D L-systém. Je napsán v jazyce C#, využívá knihovnu WinForms a GDI+. Kontroluje vstupy a umožňuje vykreslení více fraktálu najednou. V uživatelském rozhraní lze jednoduše zadat a editovat vstup. Součástí programu je 10 fraktálů, které je možné použít jako testovací data.

Obsah

1 Úvod do L-systémů	3
1.1 Historie	3
1.2 Popis	4
1.3 Příklad	4
1.3.1 Vykreslení 0. generace	4
1.3.2 Vykreslení 1. generace	5
1.3.3 Vykreslení n-té generace	5
2 Využité technologie	6
2.1 C#	6
2.2 WinForms	6
2.3 Visual Studio 2017	6
2.4 GDI+	6
3 Program	6
3.1 Struktura projektu	7
3.2 Uživatelské rozhraní	8
3.3 Ověřování vstupu	9
3.4 Složky programu	9
3.5 Lsystem/	9
3.5.1 Lsystem.cs a Turtle.cs	10
3.5.2 Fractal.cs	12
3.5.3 Form1.cs	12
3.5.4 User Controly	12
3.5.5 NumericUpDownUnit.cs	12
3.5.6 Utils.cs	12
3.5.7 AboutBox1.cs	13
3.5.8 Další soubory	13
4 Další hezké fraktály	13
5 Závěr	15

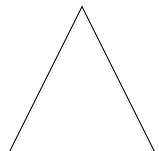
1 Úvod do L-systémů

Tato kapitola popisuje funkčnost jednoduchých 2D L-systémů. Rád bych podotknul, že tento úvod se nesnaží formálně správně definovat L-systémy. Jde spíše o jejich pochopení.

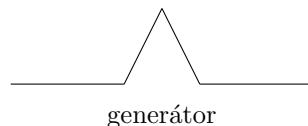
1.1 Historie

Důležitý koncept, který L-systémy používají se nazývá **přepisování**. Jedná se o techniku definování komplexních objektů neustálým přepisováním částí původního objektu pomocí **přepisovacích pravidel**. Klasický příklad takového objektu je *Kochova vločka* navržená roku 1905 Helge von Kochem! Její postupnou konstrukci definoval následovně:

Mějme dva obrázky, první nazveme iniciátor a druhý generátor:

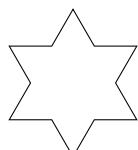

iniciátor

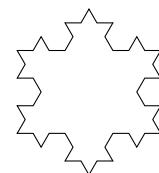

generátor

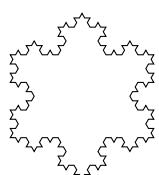
Postupnou aplikací generátoru na iniciátor dostáváme:

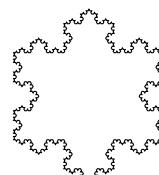
1.

2.

3.

4.

Takovéto přepisovací systémy se začaly studovat už v polovině 20. století. Už v té době se pro reprezentaci používali systémy, kde se přepisovaly znaky textovými řetězci. Až v roce 1968 biolog Aristid Lindenmayer publikoval nový systém, který my nyní známe pod pojmem **L-system**.

1.2 Popis

Nyní se můžeme podívat jak 2D L-systémy fungují. Definujeme každému znaku, kterému L-systém rozumí nějakou akci:

znak	akce
$A - Z$	vykresli úsečku ve směru aktuální rotace
$a - z$	posuň pozici štětce ve směru aktuální rotace
$+$	otoč se o předem stanovený úhel proti směru hodinových ručiček
$-$	otoč se o předem stanovený úhel ve směru hodinových ručiček
[ulož aktuální stav na zásobník
]	nastav aktuální stav na vrchol zásobníku a smaž ho

- stavem se rozumí: aktuální pozice štětce a úhel rotace
- délka jednotlivého kroku tj. délka vykreslené úsečky, případně délka posunu štětce musí být předem dohodnutá
- úhel rotace také musí být předem známý, v případě Kochovy vločky nakreslené výše se jednalo o 60°
- implicitně uvažujeme že úsečky se vykreslují černou barvou, což nemusí být vždy zcela vhodné

L-system na vstupu dostane 3 zásadní informace:

1. iniciátor, kterému se říká **axiom**
2. asociativní pole generátorů, kterému se říká **přepisovací pravidla**
3. úhel, o který se má rotovat

Další informace, které L-systém dostane, nejsou nutné pro teoretickou funkčnost.

1.3 Příklad

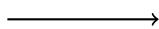
Ukažme si jednoduchý příklad vstupu L-systému pro vykreslení již naší známé Kochovy vločky.

- axiom := $F + +F + +F$
- přepisovací pravidla := $\{F \rightarrow F - F + +F - F\}$
- úhel rotace := 60°

1.3.1 Vykreslení 0. generace

Vykreslením 0. generace se rozumí vykreslení axiomu. Uložme si axiom do proměnné instrukce. Předpokládejme že výchozí orientace štětce je vpravo. Pojd'me se podívat na jednotlivé iterace kreslení:

- 1. iterace** instrukce = $F + +F + +F$, úhel orientace štětce = 0°
 (tučně zobrazený znak je právě prováděná instrukce)

Obrázek 4: provedení 1. instrukce

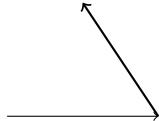
2. a 3. iterace instrukce = $F + +F + +F$, úhel orientace štětce = 120°

Dvakrát změníme orientaci štětce, pokaždé přičtením 60° . Náš obrázek se tedy po provedení těchto instrukcí nezměnil. Stále vypadá stejně:

4. iterace instrukce = $F + +F + +F$, úhel orientace štětce = 120°

Oproti 1. iteraci nyní vykreslíme úsečku pod úhlem 120° .

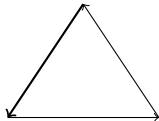
Obrázek 6: provedení 4. instrukce

5. a 6. iterace instrukce = $F + +F + +F$, úhel orientace štětce = 240°

Obdobně jako v 2. a 3. iteraci, dvakrát přičteme 60° .

7. iterace instrukce = $F + +F + +F$, úhel orientace štětce = 240°

V poslední instrukci vykreslíme úsečku pod úhlem 240° . Dostáváme tedy obrázek našeho axiomu, který je stejný jako obrázek iniciátoru.

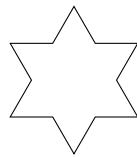
Obrázek 7: provedení 7. instrukce

1.3.2 Vykreslení 1. generace

Nejprve v našem axiomu nahradíme všechny znaky, které jsou klíčem nějaké hodnoty v přepisovacích pravidlech. Znaky, které nejsou klíčem žádné hodnoty v přepisovacích pravidlech necháme být. Dostaneme:

$$\text{instrukce} = F - F + +F - F + +F - F + +F - F + +F - F$$

Po provedení jednotlivých instrukcí:

Obrázek 8: 1. generace Kochovy vločky

1.3.3 Vykreslení n-té generace

Stačí pouze n-krát nahradit všechny znaky stejným způsobem, který je popsán pro vykreslení 1. generace.

2 Využité technologie

Program L-system, kterého se tato dokumentace týká by nemohl vzniknout bez různých technologií, kterým chci věnovat tuto kapitolu.

2.1 C#

Celý program byl napsán v programovacím jazyku C#. Tento programovací jazyk jsme zvolil z důvodu jeho jednoduchosti, výkonnosti a možnosti objektově orientovaného programování.

2.2 WinForms

Pro jednoduché zadání vstupu a jeho případné editace jsem se rozhodl využít grafického rozhraní. Ačkoliv knihovna WPF je modernější, rozhodl jsem se naprogramovat rozhraní v knihovně WinForms ze dvou důvodů:

1. kompatibilita s UNIX / UN*X / Mac OS X / Windows
2. jednoduchá tvorba uživatelského rozhraní

2.3 Visual Studio 2017

U volby vývojové prostředí jsem neváhal. Konkurenční JetBrains Rider a MonoDevelop neobsahují designer pro tvorbu uživatelského prostředí aplikací využívajících knihovnu WinForms.

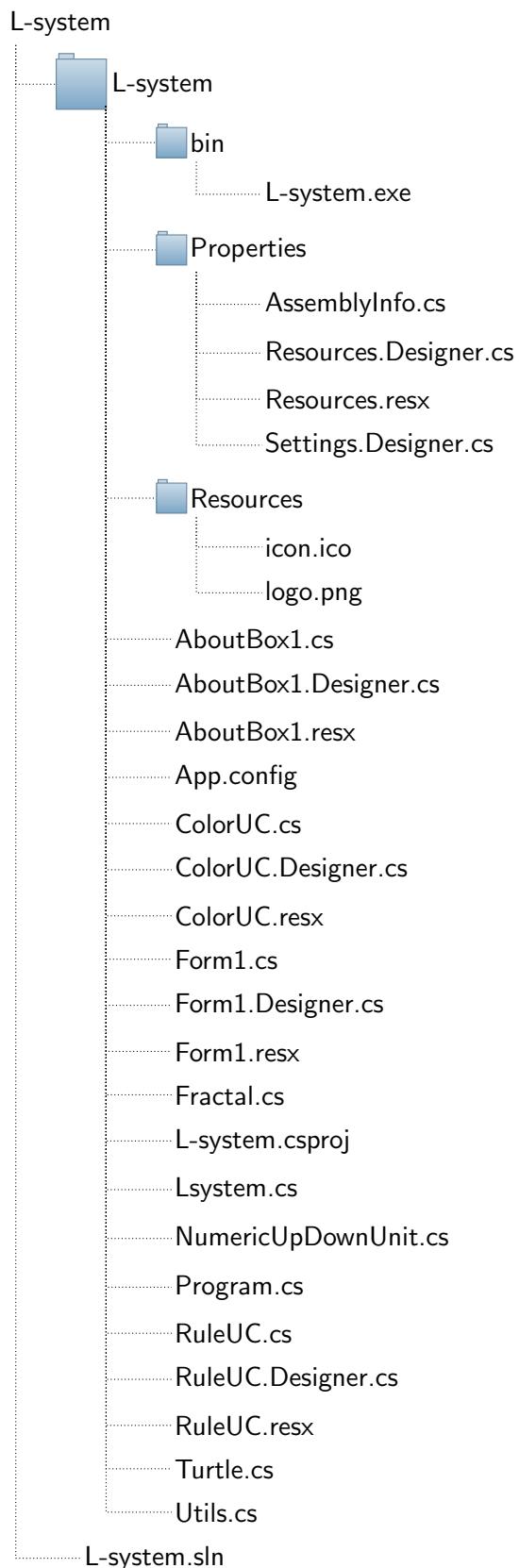
2.4 GDI+

Kvůli jednoduchosti se o vykreslování stará součást API OS Windows. Pro účely tohoto programu je dostačující.

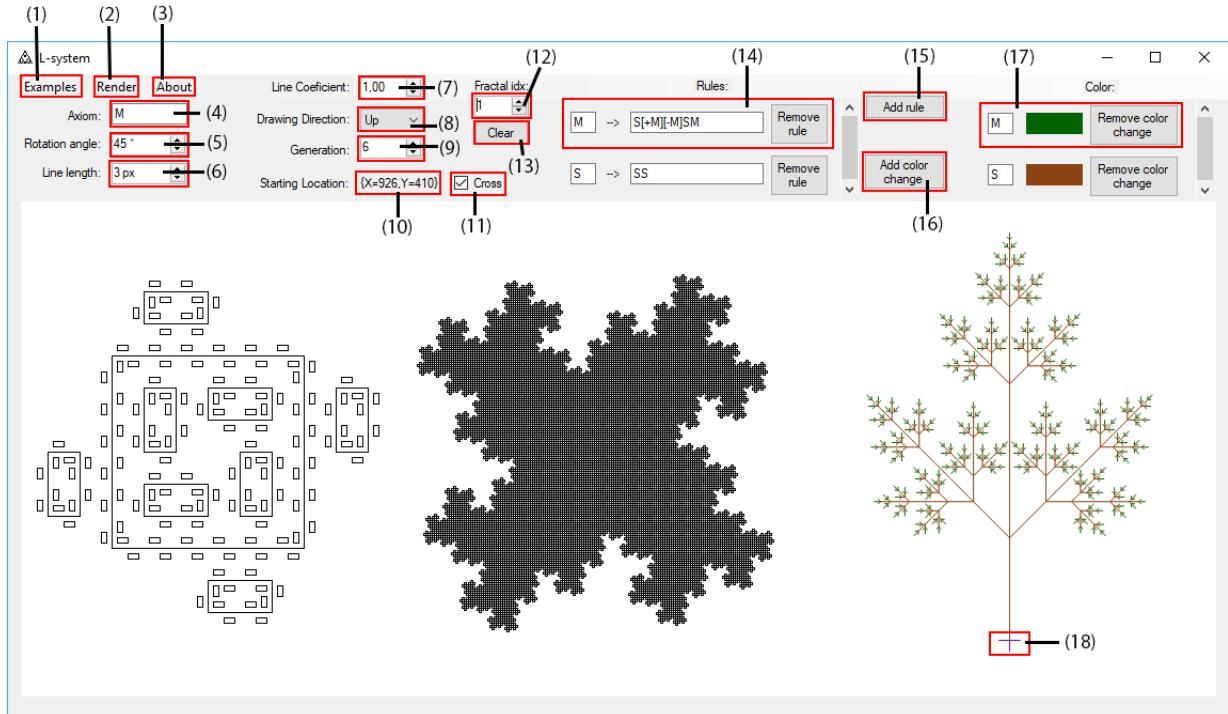
3 Program

V této kapitole popíšu jednotlivé části programu.

3.1 Struktura projektu

3.2 Uživatelské rozhraní

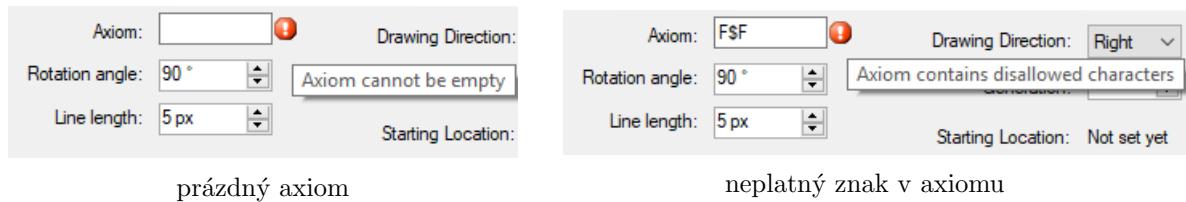

- (1) Zobrazí nabídku předem připravených fraktálů k vykreslení.
- (2) Vykreslí zadaný fraktál.
- (3) Zobrazí informace o programu.
- (4) Zadání axiomu.
- (5) Zadání úhlu rotace.
- (6) Zadání délky kroku (při kreslení úsečky nebo pohybu štětce).
- (7) Zadání koeficientu zkracování kroku.
- (8) Zadání výchozí orientace štětce.
- (9) Zadání požadované generace fraktálu.
- (10) Souřadnice počátku kreslení.
- (11) Zobraz/skryj křížek zobrazující souřadnice počátku kreslení.
- (12) Index právě aktivního fraktálu.

- (13) Smaž právě aktivní fraktál.
- (14) Komponenta pravidlo obsahující klíč, hodnotu a tlačítko ke smazání.
- (15) Přidání pravidla.
- (16) Přidání změny barvy.
- (17) Komponenta změny barvy obsahující klíč, hodnotu a tlačítko ke smazání.
- (18) Křížek zobrazující souřadnice počátku kreslení.

3.3 Ověřování vstupu

Program kontroluje vstupy po opuštění textových polí. Následně pomocí třídy `ErrorProvider` upozorní na neplatný vstup a zakáže tlačítka (2).

V případě, že uživatel neopustí textové pole a stiskne tlačítka (2), provede se kontrola vstupu ihned po stisku před vykreslením.

3.4 Složky programu

L-system/bin Obsahuje jediný soubor a tím je spustitelný soubor programu.

L-system/Properties Jedná se o několik souborů obsahujících informace, verzi a název programu.

L-system/Resources Obsahuje ikonku aplikace a logo, které se zobrazuje při stisknutí tlačítka (3).

3.5 Lsystem/

V následujícím textu kapitoly **3.5** budeme předpokládat, že se pohybujeme pouze v této složce.

3.5.1 Lsystem.cs a Turtle.cs

Jde o nejzajímavější soubory programu. Nejprve si popíšeme nejdůležitější součásti třídy `Lsystem`, nacházející se v souboru `Lsystem.cs`.

Pro vytvoření instance nám stačí axiom (`string`), můžeme však předat i přepisovací pravidla (`Dictionary<char, string>`), ty lze však předat později pomocí vlastnosti `Rules`. Po předání přepisovacích pravidel se můžeme používat funkci `void NthGeneration(int generation)`, které do vlastnosti `Sentence` uloží instrukce pro nakreslení fraktálu. Tyto instrukce bude zpracovávat třída `Turtle`, nacházející se v souboru `Turtle.cs`, která se stará o vykreslení fraktálu.

Tímto končí funkčnost třídy `Lsystem`. Přesuneme se ke třídě `Turtle`. Pro vytvoření instance této třídy už potřebujeme více dat.

```
public Turtle(string sentence, Panel panel, double lineLength,
              double rotationAngle, Point startingPoint,
              Point directionPoint, Dictionary<char, Color> colors,
              double lineLengthCoefficient = 1)
```

string sentence Hned prvním parametrem jsou instrukce (vlastnost `Sentence`) z třídy `Lsystem`.

Panel panel Dalším nezbytným parametrem je panel na který se má kreslit.

double lineLength Délka kroku.

double rotationAngle Úhel, který se přičte/odečte k aktuálnímu úhlu při zpracovávání instrukce `+/-`.

Point startingPoint Souřadnice počátku kreslení.

Point directionPoint Jednotkový vektor určující výchozí orientaci štětce.

Dictionary<char, Color> colors Asociativní pole, klíč je znak (instrukce) a hodnota je barva. Při zpracovávání instrukce kreslení čáry se kreslí barvou takovou, která je asociována s klíčem, pokud klíč neexistuje v poli, kreslí se černou barvou.

double lineLengthCoefficient = 1 Koeficient zkracování délky kroku. Délka kroku se tímto koeficientem vynásobí po každé provedené instrukci kresby nebo posunu. Vzhledem k tomu, že obvykle délku kroku chceme konstantní, je výchozí hodnota nastavena na 1.

Soubor `Turtle.cs` obsahuje dvě struktury. První je struktura `DrawInfo`. Její implementace vypadá takto:

```
struct DrawInfo
{
    public PointF Start { get; set; }
    public PointF End { get; set; }
    public Pen Pen { get; set; }
}
```

Instance této struktury budou reprezentovat jednotlivé čáry fraktálu, tyto se budou ukládat do kolekce, z které se pak fraktál bude možné překreslit. Druhou strukturou souboru `Turtle.cs` je `State`, jejíž implementace vypadá následovně:

```

struct State
{
    public PointF Location { get; set; }
    public double CurrentAngle { get; set; }
}

```

Obsahuje tedy aktuální stav, pozici štětce a jeho orientaci vůči té výchozí. Tyto dvě struktury se nám budou hodit pro popsání nejdůležitější metody **void Render()**, která vykreslí fraktál. Funguje následovně:

Nejprve budeme potřebovat několik proměnných:

Instanční

- **List<DrawInfo> drawInfo = new List<DrawInfo>();**

Lokální

- **State currentState = new State {Location = StartingPoint, CurrentAngle = 0};**
- **Stack<State> states = new Stack<State>();**

Nyní budeme iterovat znak po znaku vlastnosti **Sentence**, nechť právě zpracovávaný znak je **Sentence[i]**.

Pokud se jedná o nějaký znak z těchto čtyř: + - [] tak v případě prvních dvou pouze přičtu / odečtu **RotationAngle** k **currentState.CurrentAngle**. V posledních dvou případech uložím aktuální stav na zásobník **states** / nastavím **currentState** na vrchol zásobníku a ten smažu.

Nyní zbývají znaky posouvající štětec *a – z* a znaky kreslící úsečku *A – Z*, které však pozici štětce taktéž posunou. V obou případech tedy potřebujeme zjistit vektor posunu souřadnic štětce. Ten vypočítáme tak, že **DirectionPoint** orotujeme o **currentState.CurrentAngle** a vynásobíme **LineLength**.

Pokud **Sentence[i]** je znak *a – z* tak k **currentState.Location** přičteme vektor posunu souřadnic a máme hotovo.

V případě znaku *A – Z* si uložíme starou a novou pozici štětce do kolekce **drawInfo** spolu s kreslícím perem **Pen**, kterému nastavíme správnou barvu z asociativního pole **Colors** (pokud existuje záznam, jinak černou).

Po ukončení iterování stačí pouze překreslit **Panel**:

```

private void Panel_Paint(object sender, PaintEventArgs e)
{
    e.Graphics.SmoothingMode = SmoothingMode.AntiAlias;
    for (int i = 0; i < drawInfo.Count; ++i)
    {
        e.Graphics.DrawLine(drawInfo[i].Pen, drawInfo[i].Start.X,
                           drawInfo[i].Start.Y, drawInfo[i].End.X,
                           drawInfo[i].End.Y);
    }
}

```

3.5.2 Fractal.cs

Jednoduchá třída sdružující kompletní informace o fraktálu.

```
class Fractal
{
    public Lsystem Lsys { get; set; }
    public Turtle Turtle { get; set; }
}
```

3.5.3 Form1.cs

Obsahuje třídu `LsystemForm : Form`. Její kód se spouští při startu aplikace. Zejména má na starosti:

- Nastavení vícenásobného bufferování panelu, na který se kreslí fraktály.
- Vykreslení (18)
- Veškeré reakce programu při interakci s uživatelským rozhraním

Její součástí je i kód 10 testovacích fraktálů, která se dají použít jako testovací data.

3.5.4 User Controly

RuleUC.cs Součástí je třída `RuleUC : UserControl`, přijímá znak (klíč) a k němu asociouje textový řetězec (hodnota), který uživatel zadá do textového pole. Viz (14).

ColorUC.cs Obsahuje třídu `ColorUC : UserControl`, která se stará o uživatelský vstup kreslícího znaku a asociouje k němu barvu, kterou uživatel vybere přes `ColorDialog`. Viz (17).

3.5.5 NumericUpDownUnit.cs

Vzhledem k tomu, že controla `NumericUpDown`, která je součástí WinForms neumožňuje zobrazit jednotku veličiny, využil jsem mírně upravenou verzi dostupnou z [3].

Obrázek 12: stupně a pixely

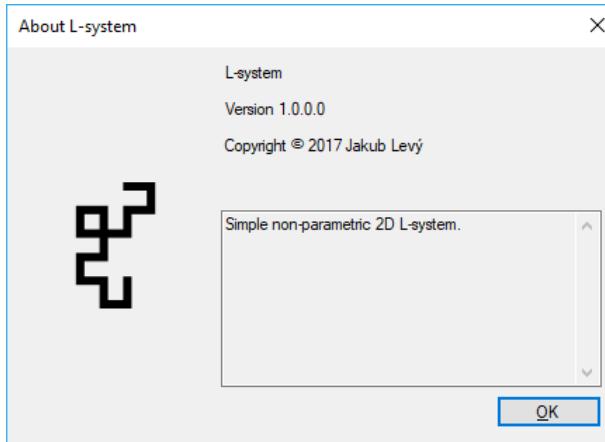
3.5.6 Utils.cs

Součástí je statická proměnná, regulární výraz, který se používá pro kontrolu vstupu axiomu a přepisovacích pravidel. Dále se zde nachází 5 statických metod:

1. zobrazuje `MessageBox` s chybovou hláškou
2. násobí vektor skalárem
3. sčítá dva vektory
4. na vstup dostane vektor a úhel, vrátí nový patřičně orotovaný vektor
5. převede vektor na nový vektor s nezápornými komponentami

3.5.7 AboutBox1.cs

Formulář obsahující informace o programu, zobrazí se při stisku tlačítka (3).

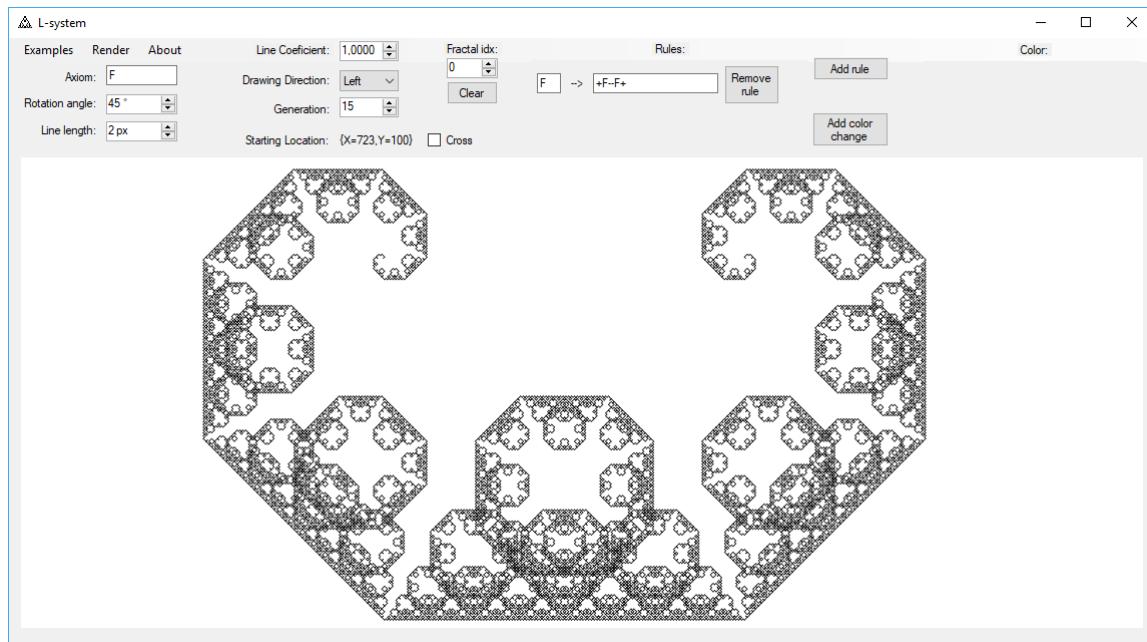

3.5.8 Další soubory

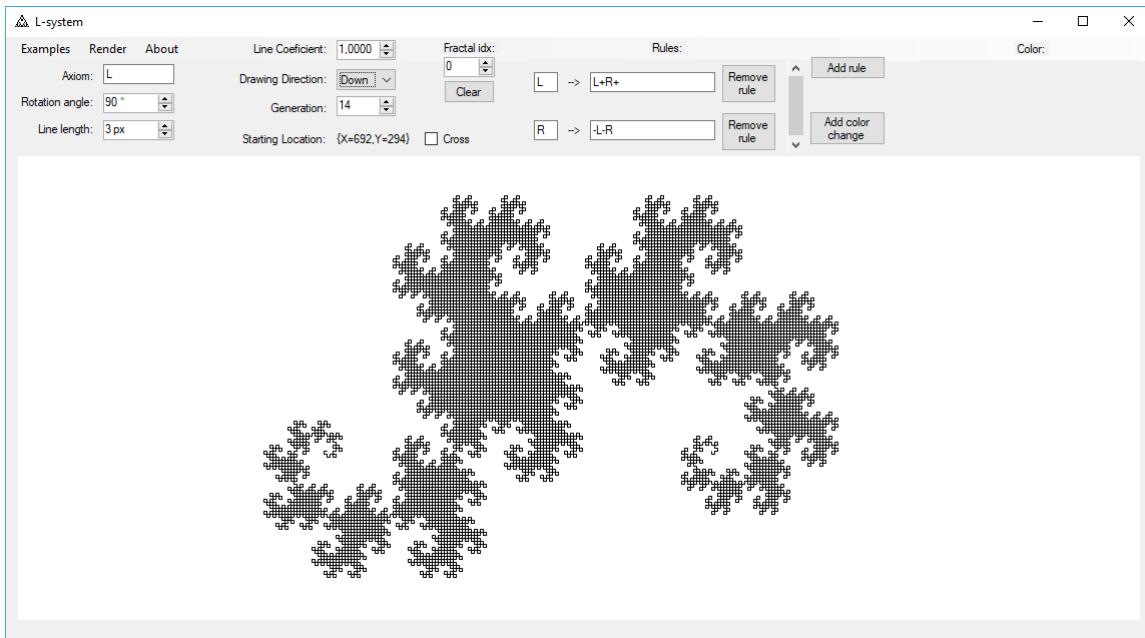
App.config XML soubor obsahující verzi prostředí .NET Framework nutnou ke spuštění programu.

L-system.csproj Soubor jehož součástí jsou informace o souborech přítomných v projektu Visual Studio

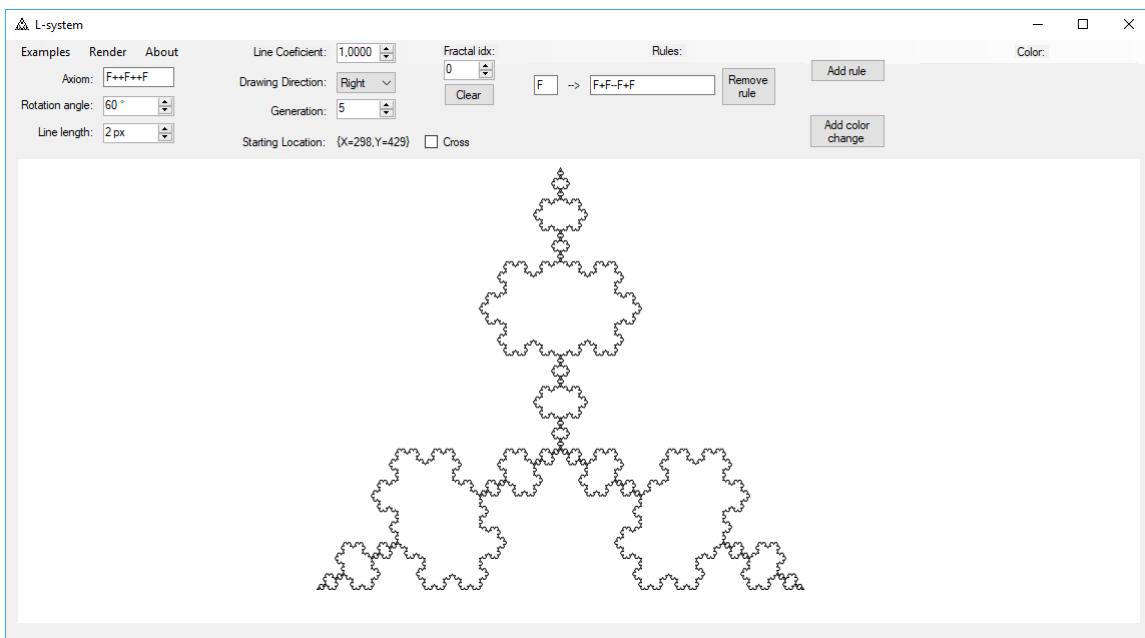
4 Další hezké fraktály

Obrázek 14: Lévyho C křivka

Obrázek 15: Dračí křivka

Obrázek 16: Kochova antivločka

5 Závěr

Dále by bylo možné a zajímavé rozšířit program na:

1. PL-system, který ke každému symbolu asociouje libovolný počet parametrů.
2. randomizující L-system, tedy L-system, který dostane nějakou pravděpodobnost na znáhodnění délky kroku a úhlu rotace
3. případně ještě L-system, který ke každé instrukci asociouje několik přepisovacích pravidel, která vybírá na základě nějakého parametru

Nicméně po implementaci těchto vylepšení by tento program byl již mnohem více složitý.

Seznam obrázků

1	iniciátor a generátor	3
2	1. a 2. generace Kochovy vločky	3
3	3. a 4. generace Kochovy vločky	3
4	provedení 1. instrukce	4
5	provedení 2. a 3. instrukce	5
6	provedení 4. instrukce	5
7	provedení 7. instrukce	5
8	1. generace Kochovy vločky	5
9	uživatelské rozhraní	8
10	1. a 2. neplatný vstup	9
11	3. a 4. neplatný vstup	9
12	stupně a pixely	12
13	AboutBox1.cs	13
14	Lévyho C křivka	13
15	Dračí křivka	14
16	Kochova antivločka	14

Zdroje

- [1] PRZEMYSLAW PRUSINKIEWICZ, Aristid Lindenmayer a WITH JAMES S. HANAN .. [ET AL.]. The algorithmic beauty of plants. New York: Springer-Verlag, 1996. ISBN 9780387946764.
- [2] PRUSINKIEWICZ, Przemyslaw. Graphical applications of L-systems. Regina: Dept. of Computer Science, University of Regina, 1985. ISBN 9780773100350.
- [3] <https://stackoverflow.com/questions/5921446/having-text-inside-numericupdown-control-after-the-number>